

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115218105
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6115218105.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému M. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. 8, o zaplatenie 946,59 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/344/2015-69 zo dňa 08. 09. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania, potvrdzuje.

II. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 946,59 €, sumu 2,50 € ako poplatok za poistenie, úrok vo výške 59,77 € a úrok z omeškania vo výške 0,67 € spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 946,59 € od 17. 07. 2015 až do zaplatenia, v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Pokiaľ okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol, rozhodol tak o žalobe, resp. o časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu úroky vo výške 17,9 % ročne z nezaplatennej istiny, teda zo sumy 946,59 € od 17. 07. 2015 až do zaplatenia, t. j. po zosplatnení úveru, ku ktorému došlo dňom 16. 07. 2015, ako aj úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 59,77 € od 17. 07. 2015 do zaplatenia. Žalobcovi okresný súd úrok vo výške 17,9 % ročne z nezaplatennej istiny od 17. 07. 2015 až do zaplatenia, t. j. po zaplatení úveru, nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol z toho dôvodu, že žalobcovi podľa jeho názoru dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Žalobca zosplatnil úver 16. 07. 2015, a preto podľa názoru okresného súdu žalobcovi úroky z istiny od 17. 07. 2015 nepatria. Poukázal pritom na právne závery NS SR v uznesení sp. zn. 4Obo/143/98, ďalej vyslovené v uznesení Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18. 09. 2012, v zmysle ktorých dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu a zároveň poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, v zmysle ktorého k predčasnému zosplatneniu záväzku spotrebiteľa dochádza konaním veriteľa a predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Veriteľ týmto svojím právnym úkonom navodil stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a úroky by inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo a spotrebiteľovi by tak neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Takýto stav je neprípustný a bol by hrubou nadvládou dodávateľa

voči spotrebiteľovi. Takéto konanie veriteľa neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu, a preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov po lehote splatnosti.

3. Pokiaľ ide o úroky z omeškania z nezaplatených úrokov od 17. 07. 2015 od zaplataenia, okresný súd žalobu v tejto časti zamietol na základe právneho názoru, že žalobcovi úrok z omeškania z úroku neprislúcha, pretože tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov) veriteľ nemá, pretože ani Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú.

4. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci.

5. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 veta prvá, § 517 ods. 2 OZ, ďalej podľa ustanovení § 497 a § 506 Obchodného zákonníka, ako aj podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

6. Proti rozsudku okresného súdu, a to proti jeho zamietajúcejmu výroku, podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote žalobca. Tvrdil, že rozhodnutie súdu vychádza v odvolaní napadnutom výroku z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 03. 2008 sp. zn. 4Cob/62/2007, v ktorom súd uvádza: „S poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru (§ 497 Obch. zákonníka). S omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (§ 369 v spojení s § 502 Obch. zákonníka). Ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku (§ 369 ods. 1 Obch. zákonníka) je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania“. Vzhľadom na uvedené žalobca tvrdil, že má nárok na úrok z omeškania aj zo zmluvných úrokov vyčíslených do zosplatenia úveru. Rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu žiadal zmeniť a vyhovieť žalobe a zároveň priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

7. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch podľa ustanovenia § 387 ods. 1 pri aplikácii aj ustanovenia § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku okresného súdu odôvodňujúcimi rozsudok v jeho zamietajúcej časti. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery. Pri rozhodovaní prihliadal na platnú judikatúru, či už Najvyššieho súdu SR, alebo aj Ústavného súdu SR, pričom odvolací súd sa stotožňuje aj so závermi vyslovenými v rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015. Navyše odvolací súd dodáva, že okresný súd pri rozhodovaní správne prihliadol aj na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Vzhľadom na uvedené nebol dôvod vo veci aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka tak, ako to požadoval žalobca aj v ním podanom odvolaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zmluvné dojednanie o platení úrokov z omeškania z dohodnutých (zmluvných) úrokov je podľa § 39 OZ neplatné pre rozpor so zákonom. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

10. Od rozhodnutia vo veci samej je závislý aj výrok o náhrade trov konania, a preto odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil aj vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

11. Proti zvyšku rozsudku okresného súdu, teda, proti výrokom, ktorými okresný súd žalobe sčasti vyhovel odvolanie nesmerovalo, a preto v týchto výrokoch rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).